

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 17-04-21666 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

בפני כבוד השופט יוסי טורס

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשם

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של גידול, ייצור והכנת סמים מסוכנים, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשלי"ג-1973 (להלן - פקודת הסמים) ובעבירה של החזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 10 רישא לפקודת הסמים. כפי שנקבע בהכרעת הדין, שכר הנאשם יחידת דיור בעלות של 3,500 ש"ח בחודש, אותה ייעד לצורך הקמת מעבדה לייצור שתילי סם מסוכן מסוג קנבוס (להלן - המעבדה). ביום 09.04.17 גידל הנאשם במעבדה 100 שתילי קנבוס במשקל כולל של 12.8 ק"ג נטו. כן החזיק הנאשם בדירה כלים המשמשים לגידול סמים ובכללם מדי לחות; בקבוקי דישון; מנורות; צינור עם פילטר; אדניות ועוד.

2. כאמור לעיל, הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות, ואולם כפירתו התמקדה בשאלת מטרת גידול הסמים בלבד, כאשר לא הייתה מחלוקת עובדתית בין הצדדים. בשים לב לעמדה זו, הסכים הנאשם להגשת כל ראיות המאשימה ללא חקירת עדים. הנאשם העיד במסגרת פרשת ההגנה ועדותו עסקה בניסיון לשכנע כי גידל את הסמים לשימוש האישי בלבד. בהכרעת הדין דחיתי באופן חלקי את טענת הנאשם וקבעתי כך:

"הנאשם גידל כמות משמעותית מאוד של שתילים. הוא לא הצליח להוכיח (ובוודאי שלא ברמה של עמידה במאזן ההסתברויות) כי מסרתו הייתה לעשות שימוש בעצמו בכל הכמות שהיו מניבים שתילים אלו... מקובל עלי שהנאשם עשה בתקופה הרלוונטית לכתב האישום שימוש מאסיבי בסמים והיה מכור להם. לאור כך, הנאשם הוכיח שהיה עושה שימוש בסמים שגידל לצריכתו האישית, אך לא

בית משפט השלום בקריות

ח"פ 21666-04-17 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

הוכיח כי היה עושה כן ביחס לכל הכמות" (פסקאות 30,33 להכרעת
הדין)

תסקיר שירות המבחן

3. שירות המבחן הגיש תסקיר בעניינו של הנאשם. מהתסקיר עולה כי הנאשם כבן 60, נעדר עבר פלילי, גרוש ואב ל-4 ילדים, עובד כיומיים בשבוע במחסום הרכבת בנהריה. שירות המבחן פירט בהרחבה את נסיבות חייו של הנאשם ומפאת צנעת הפרט לא אחזור על הדברים. בתמצית ייאמר כי הנאשם עשה שימוש בסמים מגיל צעיר, ובמשך שנים רבות ניהל אורח חיים דתי ונמנע משימוש בחומרים ממכרים, עד אשר נקלע למצוקה אישית שהובילה אותו לשוב ולהשתמש בסמים.

ביחס לביצוע העבירות, ציין שירות המבחן כי הנאשם מקבל אחריות מלאה למעשיו ומביע חרטה. כן צוין כי הנאשם מבין כיום את חומרת מעשיו ואת השלכות מעשיו על חייו וחיי משפחתו. הנאשם טען בפני שירות המבחן כי לא התכוון בשום שלב למכור או לשתף חברים בסמים שגידל.

4. הנאשם החל תהליך טיפולי ביחידה לנפגעי התמכרויות בנהריה. מהדיווח שנמסר עולה כי הנאשם מגיע בקביעות לשיחות פרטניות, לוקח בהן חלק פעיל, ומוסר בדיקות שתן נקיות משרדי סמים. כן פנה הנאשם בחודש אפריל האחרון למרפאה לבריאות הנפש בנהריה, שם החל לזוי פסיכיאטרי וטיפול תרופתי.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מחויב להליך שהחל, הוא נמצא בעיצומו של הליך טיפולי משמעותי, וקיימת חשיבות להמשך התהליך השיקומי. לאור כך, סבר שירות המבחן כי ראוי להעדיף בעניינו של הנאשם את האפיק השיקומי ולהעמידו בצו מבחן למשך 18 חודשים, במסגרתו ימשיך הטיפול ביחידה להתמכרויות, זאת לצד מעקב במרפאה לבריאות הנפש. כן הומלץ על הטלת ענישה מרתיעה בדמות מאסר בעבודות שירות ומאסר מותנה.

טיעוני הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה הפנה לעובדות כתב האישום ולקביעות בהכרעת הדין, וציין את חומרתן. ביחס לתסקיר נטען כי נתוני הנאשם אינם מצדיקים סטייה לקולה משיקולי שיקום ועל כן יש להעדיף את שיקולי ההלימה. לשיטת המאשימה, העובדה כי הנאשם נמצא בקשר עם שירות המבחן מספר חודשים אינה מעידה על הליך שיקומי. ביחס למתחם העונש ההולם נטען למתחם שנע בין 9 חודשי מאסר ל-24 חודשי מאסר, כשעתירת המאשימה הינה למאסר בפועל בגדרי המתחם, מאסר על תנאי קנס ופסילת רישיון.

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 21666-04-17 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

6. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם קיבל אחריות מלאה למעשיו והודה בגידול הסמים עוד בשלבי החקירה. צוין כי ניהול ההליך נועד לצורך הוכחת מטרת המעשה – צריכה עצמית – ולכן אין לראותו כמי שלא קיבל אחריות. לשיטת ההגנה, יש לאבחן בין סוגי הסמים, כך שעבירה הקשורה בסם מסוג קנאביס תחשב קלה יותר. כן נטען כי נסיבות חייו הקשות; גילו של הנאשם; היעדר עבר פלילי; החליף הטיפולי שהוא עובר; והשפעתו השלילית של עונש בכליאה, מביאים לכלל מסקנה כי יש להעדיף את האינטרס השיקומי ולקבל את המלצת שירות המבחן. ביחס למתחם העונש ההולם נטען כי המתחם נע בין של"צ ומאסר על תנאי ועד עונש מאסר בפועל, ועתירת ההגנה הייתה לעונש מאסר שניתן לשאת בעבודות שירות. אציין כבר עתה כי לאחר שהתקבלה חוות דעת הממונה על עבודות השירות, בה צוין כי הנאשם אינו כשיר לבצע עבודות שירות בשל מצבו הנפשי, ביקשה ההגנה לחייבו בצו של"צ ולהימנע משליחתו למאסר.

7. הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה על מעשיו. במעמד זה תיאר הנאשם מצבו הנפשי הקשה כיום ואת ההשלכות הקשות של ההליך הפלילי על חייו.

דיון והכרעה

קביעת מתחם הענישה

8. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין על בית המשפט לקבוע את מתחם הענישה החולם את העבירה בנסיבותיה. לאחר קביעת המתחם יש להחליט אם ראוי לסטות ממנו, לקולה או לחומרה, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם שנקבע. בעת קביעת מתחם העונש החולם מתחשב בית המשפט בעקרון המנחה בענישה – הלימה, בערך חברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, על פי סעיף 40ט' לחוק העונשין. בנסיבות עניינו ברי שמדובר במתחם ענישה אחד הכולל את שתי העבירות בהן הורשע הנאשם. (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)).

9. הערכים המוגנים בבסיס העבירה: במעשיו פגע הנאשם בערכים של בטחון הציבור ושלום. הסכנות הטמונות בחזקת סם, לצורך גידולו והפצתו, ידועות ואין צורך להכביר מילים על הנזקים שעלולים להיגרם לחברה ולפרט ממעשים אלו. פעם אחר פעם נפסק כי יש לראות בחומרה רבה את עבירות הסמים אשר הפכו מכת מדינה וכי תוצאותיהן הישירות והעקיפות הן הוות אסון לשלומה של החברה, לבריאותה ולביטחונה.

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 17-04-21666 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

10. נסיבות הקשורות בביצוע העבירה:

א. התכנון שקדם לביצוע העבירה – נסיבות ביצוע העבירה מלמדות בבירור על תכנון מוקדם, שהתבטא בהצטיידות בכלים מתאימים לצורך גידול השתילים. מדובר בשיטת גידול משוכללת יחסית שיש בה להעיד על השקעה מחשבתית וכספית. הנאשם שכר דירה, בעלות כספית בלתי מבוטלת, ובה גידל את הסמים. עם זאת, בהכרעת הדין לא קבעתי כי מדובר היה בדירה שיעודה היה לגידול סמים בלבד.

ב. הנזק שנגרם וכן שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה – כמות הסמים שגידל הנאשם משמעותית ביותר. מדובר בכ-100 שתילים אשר שקלו במועד התפיסה מעל 12 ק"ג. הכמות משמעותית וממנה יש להסיק את הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה. כאן המקום לציין כי יש לדחות את טענת הסנגור בדבר חומרתה הפחותה של העבירה בשל כך שמדובר בסם מסוג קנאביס, לגביו נקבעה לאחרונה בחוק מדיניות אכיפה מקלה (הכוונה לחוק הסמים המסוכנים (עבירת קנס מיוחדת – הוראת שעה), התשע"ח-2018). בעניין זה אפנה לדברים הבאים שנאמרו לאחרונה:

"טענה נוספת אותה טען מערער 2, היא כי יש מקום להקל בענישה, הואיל ומדובר בעבירות סמים מסוג קנבוס, אשר לאחרונה רשויות האכיפה הציגו מדיניות מקלה יותר. נאולם, אל לנו לפעול – השימוש בקנבוס אסור. לטעמי זה אינו סם קל אלא סם פחות חמור. ממילא, אין זו המסגרת לבחון את מדיניות רשויות האכיפה. מתוך הנחה שהיא ראויה, הרי שהיא נועדה בעיקר למשתמשים בסם זה לשימוש עצמי, ולא בתדירות גבוהה. הסיוע של מערער 2 לתפעול תחנת ההפצה של הסם אינו מבחין, כמובן, בין סוג המשתמשים, תדירותם וכמותם. מדיניות החדשה זו לא נועדה לעודד הספקה או ייצור של סם, ואין בה לגורע מהתכלית החברתית של מלחמה נגד התופעות אלו. עולה כי מדיניות הענישה למשתמש העצמי בסם מסוג קנבוס פעם ראשונה לחוד, ומדיניות הענישה למפיץ, לסוחר ולמגדל, ולמסייע להם – לחוד" (נע"פ 5807/17 דרחי ואח' נ' מדינת ישראל (18.6.18))

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 21666-04-17 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

ג. הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות – בהכרעת הדין דחיתי את טענת הנאשם לפיה גידל את כל הסמים לשימושו האישי בלבד. מסקנה זו נלמדה בראש ובראשונה מהכמות שגידל, אשר השכל הישר מעיד לגביה כי הייתה אמורה להניב כמות משמעותית של סם, שאינה מתיישבת עם שימוש עצמי בלבד. לא זו אף זו, הנאשם לא הצליח לסתור את חזקת הכמות, וברי לכל כי "מי שמגדל סם בכמויות כאלה חזקה עליו שאיננו מתכוון רק לשימוש עצמי" (נפ"ג 12819-11-15 **מדינת ישראל נ' בן צבי** (16.12.15); לאפשרות הסקת מסקנות בדבר כוונת העבריין מנסיבות החזקת הסם והכמות, ראו למשל: דנ"פ 10402/07 **מטיס נ' מדינת ישראל** (29.1.08); (ת"פ (חי) 4720/02 **מדינת ישראל נ' עבד אל רחמן תאפל** (16.5.05); השופט עמית).

עם זאת, ראוי להדגיש בהקשר זה את קביעתי בהכרעת הדין כי שוכנעתי שהנאשם עשה שימוש מאסיבי בסמים בתקופה הרלוונטית לכתב האישום וכי התכוון לעשות שימוש בעצמו בסמים שגידל, אם כי, כאמור, הדבר לא הוכח ביחס לכל הכמות.

11. מדיניות הענישה: הענישה המוטלת בעבירות מסוג זה משתנה ממקרה למקרה והיא תלויה בין היתר בכמות הסם (מספר השתילים והמשקל) ובנסיבותיו של הנאשם (עבר פלילי, שיקום, תסקיר חיובי וכיוצא בזה). עם זאת נקבע לא אחת כי יש להחמיר עם אלו שמגדלים סמים. וראו למשל ע"פ (נ-ס) 1987-04-10 **מדינת ישראל נ' אלוני** (28.6.2010):

"סבורים אנו, אפוא, כי יש צורך להחמיר עם עבריינים המגדלים סמים בחצרותיהם. כך הם פני הדברים לגבי עבריינים בעלי עבר פלילי וכך הם פני הדברים גם כלפי מי שזו לו הרשעה ראשונה. נזכיר את הידוע, כי עבירות הסמים חמורות הן בעיקר נוכח הנזק הרב שהן גורמות לציבור ולחברה, ואיש לא יחלוק על כך כי במלחמה סיופית זו שומה על בית המשפט לתרום את חלקו בדרך של הכבדה בהטלת עונשים מרתיעים."

בעניין זה לא ניתן להתעלם מנפוצותה של עבירה זו בעת האחרונה ואף צוין כי "נראה כי התופעה של מעבדות סמים הפכה להיות "להיט". העבירה הפכה להיות נפוצה ומצדנו נוסיף, גם נפוצה שהרי גלום בה פוטנציאל סיכון רב ביותר. גידול הסמים כנראה הוא קל ופשוט יחסית ושמה עובדה זו מעודדת אנשים רבים לעסוק בגידול הסם" (נפ"ג 24376-07-14 **עמור נ' מדינת ישראל** (18.2.15)). כן צוין לאחרונה כי "על מנת להילחם נגד תופעת הפצת סמים מסוכנים, המוצאת ביטוייה בקבוצות חברתיות רבות ומגוונות – נדרש עונש שכולל ממד הרתעתי.

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 17-04-21666 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

לצד זאת, הגישה האינדיבידואלית בענישה היא השולטת בשיטת משפטנו" (ע"פ 5807/17 דרחי ואח' נ' מדינת ישראל (18.6.18))

לעניין הענישה הנוהגת בעבירות דומות ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים: רע"פ 314/16 בן צבי נ' מדינת ישראל (22.2.16), בו הוחמר עונשו של נאשם ל-10 חודשי מאסר, בשל גידול תשעה שתילי קנבוס במשקל של 2.5 קילו; רע"פ 6987/13 אברמוב נ' מדינת ישראל (21.10.13), בו הוטלו על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל בשל גידול סם מסוג קנביס במשקל כולל של 10 ק"ג. ת"פ (מחוזי מרכז) 2456-10-07 מדינת ישראל נ' תבל (8.5.11), בו הוטל על נאשם עונש מאסר בן 8 חודשים בשל גידול סם מסוג קנבוס בכמות של כ- 8.9 ק"ג; עפ"י 10700-11-16 מדינת ישראל נגד טולידו (17.1.17) בו הוטלו על נאשם 4 חודשי מאסר בעבודות שירות בגין גידול 93 שתילים של קנבוס וזאת לאחר שהנאשם עבר הליך טיפול משמעותי; עפ"י 62171-05-17 אסי חן נ' מדינת ישראל (10.7.17) בו הוטלו על נאשם שגידל 19 שתילים 12 חודשי מאסר. אציין כי בית המשפט המחוזי אישר במסגרת ערעור הנאשם את מתחם הענישה שקבע בית משפט השלום (8-20 חודשי מאסר); ת"פ 1788-06-17 מדינת ישראל נ' אברהם אבירם גבאי (21.5.18) בו הוטלו על נאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות בגין גידול קנבוס במשקל 4.8 ק"ג; ת"פ 1969-02-17 מדינת ישראל נ' אלישיב (21.2.18) בו הוטלו על נאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות בגין גידול 52 שתילי קנבוס במשקל 1.2 ק"ג וכן החזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית; עפ"י 22919-08-18 מדינת ישראל נ' חכים (29.5.18) הוטלו על נאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות בגין גידול קנבוס במשקל של 33.2 ק"ג. בית המשפט המחוזי ציין כי העונש חורג במידה ניכרת מהמתחם וזאת לנוכח נסיבות חריגות ומיוחדות.

לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירה מושא עניינינו נע בין 10 חודשי מאסר בפועל ועד 24 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

12. אקדים ואומר כבר עתה, כי ראוי לדעתי לחרוג במקרה זה ממתחם הענישה ולהעדיף את הפן השיקומי. הסיבות לכך יפורטו להלן.

13. הנאשם שלפני הוא כבן 60. עברו הפלילי נקי. הגם שקבעתי שהנאשם לא הוכיח שהתכוון לעשות שימוש עצמי בכל הכמות שגידל, ברי בעיני שקיים קשר ישיר בין התמכרותו לסמים, לבין ביצוע העבירות. שירות המבחן התרשם כי הנאשם עושה כיום מאמצים רבים לתפקד כמיטב יכולתו, זאת לצד נסיבות חיים קשות שפורטו בתסקיר, וכי כיום הוא מגויס להליך הטיפול ומגלה מוטיבציה לשינוי. מזה תקופה הנאשם נקי מסמים וחפרוגנוזה לגביו חיובית. לאור כך, המלץ שירות המבחן על העמדת הנאשם בצו מבחן והעדפת הפן השיקומי. המלצה זו מקובלת עלי.

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 17-04-21666 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

14. כידוע, בהתאם לסעיף 740 לחוק העונשין רשאי בית המשפט לחרוג לקולה ממתחם הענישה שקבע, אם מצא כי "הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם". בעניין זה נקבע כי "על קיומו של פוטנציאל זה, ניתן ללמוד, בין היתר, מעברו של הנאשם; משיתוף הפעולה שלו עם רשויות החוק ועם שירות המבחן; ומקיומה של תמיכה והתגייסות משפחתית לצידו של הנאשם." (רע"פ 7683/13 דוד פרלמן נ' מדינת ישראל (23.2.14)). לאחרונה שב בית המשפט העליון והדגיש כי "את התשתית העובדתית להוכחת סיכויי השיקום ניתן לגבש באמצעים ראייניים שונים, ובראשם התסקיר של שירות המבחן... במקרים קודמים שבהם נדרש בית המשפט להעריך את סיכויי השיקום במסגרת סעיף 740 לחוק העונשין הובאו בחשבון, בין היתר, השיקולים המרכזיים הבאים: המוטיבציה שהפגין האדם שהורשע להשתקם; הליך של גמילה מהתמכרות שהוא עובר; השתלבות מוצלחת בהליכים טיפוליים שונים; אינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ובדרך החשיבה; הבעת חרטה כנה על המעשים והפגנת אמפתיה כלפי נפגעי העבירה... מבלי לקבוע מסמרות, ניתן לציין ששילוב בין שינוי מהותי בהתייחסות הרגשית לאירוע העבירה המתבטא בנסילת אחריות, כפרה והבעת אמפתיה לנפגעי העבירה לבין אינדיקציות אובייקטיביות לקיומו של תהליך שיקומי-טיפולי מוצלח וחזרה לדרך הישר, עשוי להצביע על "סיכוי של ממש לשיקום" כלשונו של סעיף 740(א). דברים אלה זוכים למשנה חיזוק מקום בו מדובר באדם צעיר נעדר עבר פלילי" (ע"פ 6637/17 אליזבט קרינדל נ' מדינת ישראל (18.4.11)).

יישום דברים אלו על הנאשם שלפני מביא למסקנה לפיה הוכחו בעניינו סיכויי שיקום ממשיים. כאמור, הנאשם אינו צעיר. עברו נקי. קיים קשר ברור בין העבירה לבין התמכרותו לסמים. כיום מצוי הנאשם בהליך טיפולי משמעותי. הוא נקי מסמים. הוא מגלה רצון משמעותי לשינוי. המסוכנות בעניינו פחתה. שירות המבחן התרשם ממאמציו לשינוי ולחזרה לדרך הישר.

15. לאור כך ראוי לדעתי לחרוג ממתחם הענישה בעניינו של הנאשם. אכן, העבירה שעבר חמורה וכלל ראוייה היא לתגובה עונשית חמורה. חומרת העבירה לעיתים תביא למסקנה לפיה יש להעדיף את עקרון ההלימה על פני שיקומו של נאשם, שכן שיקומו של נאשם אינו חזות הכל ויש שנכון להעדיף שיקולים אחרים (ע"פ 5376/15 גיסים ביטון נ' מדינת ישראל (11.2.16)). עם זאת, במקרה זה ראוי להעדיף את שיקולי השיקום על פני ההלימה. אציין עוד כי תמיכה בהליך שיקומו של הנאשם תניב תוצאה חיובית לא רק עבורו אלא גם עבור החברה כולה (ע"פ 4944/15 חסדי חן שרעבי ואח' נ' מדינת ישראל (4.2.16)); ע"פ 779/15 פלוני נ' מדינת ישראל (12.4.15)).

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 17-04-21666 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

16. וכעת לשאלה מהו העונש הראוי לנאשם חרף סיכויי שיקומו. בצד העדפת שיקולי השיקום אין לזנוח כליל את שיקול ההלימה, שכן "לא מתפוגגים מאליהם שיקולי ההלימה גם כאשר חלים שיקולי השיקום. אולם, יש להקפיד על כך שהבחירה בעונש לא תפגע באופן ממשי בסיכויי השיקום" (ע"פ 6637/17 אליזבט קרינדל נ' מדינת ישראל (18.4.18); וראו גם אורן גזל-אייל "חריגה ממתחם העונש ההולם" ספר דורית ביניש 539, 550). ברי בעיני כי עונש מאסר בכליאה אינו הולם את נתוני המקרה ויש להימנע ממנו (להשפעותיו השליליות של עונש מאסר ראו דו"ח הוועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים, 2015 (המכונה "דו"ח ועדת דורנר"); כן ראו, בג"צ 1892/14 האגודה לזכויות האדם בישראל ואח' נ' השר לבטחון פנים ואח' (13.6.17), פסקה קכו' לפסק דינו של המשנה לנשיאה רובינשטיין). עונש מאסר בכליאה אף לא יאפשר הטלת צו מבחן ותוצאה זו אינה תואמת את נתוני עניינו (ראו סעיף 1 לפקודת המבחן).

17. אודה כי לדידי, עונש מאסר קצר בעבודות שירות, בצד צו מבחן, היה הולם לדעתי נכונה את נתוני המקרה. היה בו להוות ענישה מוחשית משמעותית, בצד המשך ההליך הטיפולי. זו אף הייתה המלצת שירות המבחן. ואולם, למרבה הצער, בצד ההליך השיקומי החיובי שעובר הנאשם, מצבו הנפשי התדרדר בעת האחרונה ולאור כך סבור הממונה על עבודות השירות כי הוא אינו כשיר לבצע עבודות שירות. אף אני התרשמתי מהתדרדרות במצבו הנפשי של הנאשם, בעת הטיעונים לעונש, וזאת לעומת מצבו במהלך ניהול ההליך. העובדה שהנאשם אינו כשיר לבצע עבודות שירות, מצדיקה לדעתי הקלה נוספת בעניינו, עד כדי אי הטלת מאסר בפועל כלל, והכל תוך הבנה כי ראוי "להקפיד על כך שהבחירה בעונש לא תפגע באופן ממשי בסיכויי השיקום" (ע"פ 6637/17 אליזבט קרינדל נ' מדינת ישראל (18.4.18)). החלופה האחרת – הטלת מאסר בכליאה – בשל חוסר יכולת לבצע עבודות שירות, אינה ראויה בעיני. היא מחמירה יתר על המידה והיא תסכל לחלוטין את הליכי השיקום, בין בשל השפעת המאסר ובין בשל חוסר היכולת לשלב עמו מבחן.

18. לכך יש להוסיף כי התוצאה שבשל חוסר יכולת לבצע עבודות שירות, יישלח אדם חולה למאסר, אינה ראויה בעיני מבחינה ערכית. ראו בעניין זה: רע"פ 1/09 אסרף נ' מדינת ישראל (17.3.10):

"במובן הערכי אין מצבו של אדם עם מוגבלויות צריך לדעתנו להיות שונה לרעה מזה של כל אדם, לא רק בשל חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלויות, תשנ"ח-1998, המדבר (סעיף 2) ב"זכותו להשתתפות שוויונית ופעילה בחברה בכל תחומי החיים", אלא בשל חובת הגינות שאינה טעונה חוק, והיא מעוגנת בערכים אנושיים בסיסיים. הרי לא יתכן, כי אדם עם מוגבלות ייאסר במקום שאחר לא ייאסר".

בית משפט השלום בקריות

ח"פ 21666-04-17 מדינת ישראל נ' [REDACTED]

19. לאור מכלול נתונים אלו, אני סבור כי מקרה זה מצדיק חריגה משמעותית ממתחם הענישה, תוך הימנעות מהטלת מאסר בפועל כלל. הסנגור ביקש כי לאור עמדת הממונה, תישקל האפשרות לחייב את הנאשם בצו של"צ. עמדה זו ראויה בעיני והיא מהווה ענישה חלופית הולמת בנסיבות העניין, חרף השוני הבלתי מבוטל שבין שני העונשים (ראו רע"פ 10002/17 מדינת ישראל נ' **ניסים מור** (18.7.18)).

20. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. **אני מעמיד את הנאשם בפיקוח שירות המבחן למשך 18 חודשים.**
הוסבר לנאשם שעליו לקיים את הוראות שירות המבחן וכי הפרה של צו הפיקוח עלולה להוביל להפקעתו ולהטלת עונשים נוספים.
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים כל עבירה על פקודת הסמים שהיא פשע.
- ג. קנס בסך 8000 ש"ח נ.ה. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים רצופים ושווים החל מיום 1.10.18. היה והקנס או חלקו לא ישולם במועד – תעמוד יתרת הקנס לתשלום מדי.
- ד. אני מחייב את הנאשם לבצע 150 שעות של"צ בהתאם לתוכנית שיגיש שירות המבחן בתוך 30 יום.
הוסבר לנאשם שעליו לקיים את הצו לשביעות רצון שירות המבחן וכי הפרת הצו עלולה להוביל להפקעתו ולהטלת עונשים נוספים.

המוצגים – סמים והציוד, להשמיד בחלופת תקופת הערעור.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

המוזכירות תשלח את גזר הדין לשירות המבחן

ניתן היום, כ"ד אב תשע"ח, 05 אוגוסט 2018, במעמד הצדדים.

יוסי טורק, שופט

7.8.2018

13-04-17;12:02 ;From:
כתב אישום

To:049518452

048464825

/ 6
Page 1 of 2

21666-0477

בית משפט שלום קרית
פליא: 154852/ 2017 סיווג: פ.א. תחנת נהריה מחוז חוף (01350013842017)

המאשימה: מדינת ישראל
באמצעות משטרת ישראל
שלוחת תביעות זכויות צפוני
שד ההסתדרות 231, קרית חיים
טלפון: 04-8464820 פקס: 04-6458909

- נגד -

הנאשם:

כתב אישום

הנאשם מואשם בזאת כדלקמן:

א. העובדות:

1. כחודשיים ימים עובר למועדי הרלוונטי לכתב האישום, שכר הנאשם יחידת דיור ברח' [REDACTED] בנהריה (להלן: "היחידה") וזאת בתמורה לתשלום חודשי בסך 3,500 ש"ח. את הדירה יעבד הנאשם לצורך הקמת מעבדה לגידול שתילי סם מסוכן מסוג קנבוס (להלן: "המעבדה").
2. בנאריך 09.04.17, בשעה 10:00 או בסמוך לכך, במעבדה, גידל הנאשם סם מסוכן מסוג קנבוס בניגוד לדין ומבלי שהיה בידו רישיון מאת המנהל, בכך שנמצאו במעבדה 100 שתילי קנבוס בתוך עציצים, במשקל כולל 12.80 ק"ג נטו.
3. באותו המועד, החזיק הנאשם בתוך המעבדה, בכלים המשמשים להכנת סמים שלא לצריכה וזאת בניגוד לדין, בדמות 3 מדי לחות, 2 בקבוקי דיזון, סנן עם פילטר ושרוול, מאוורר, רדיאטור צלעות, 4 מנורות לד, מנורה עם שטאי, 100 אדניות, שהינם כלים המשמשים להכנת סם מסוכן, וזאת מבלי שיש בידו היתר או רישיון לכך.

ב. הוראות החוק:

1. גידול יצור הכנת סמים מסוכנים - עבירה לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג-1973
2. החזקה כלים להכנת סם לא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 10 רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג-1973

ג. עדי התביעה:

1. איאד מוראד (מ.א.: 979112) - משטרת ישראל, חקירות נהריה חוף, שדרות בן צבי 5 נהריה
2. [REDACTED]
1. נדיר עבדאללה (מ.א.: 1009240) - משטרת ישראל, חקירות נהריה חוף, שדרות בן צבי 5 נהריה

13/04/2017 13:00:37

2. [REDACTED]
3. רואי אלקבץ (מ.א.: 1122720) - משטרת ישראל, מודיעין ובילוש נהריה חוף, שדרות בן צבי 5 נהריה
4. מולי נפוסי - סיכום חקירת מופ
5. דוד אבוהצירה (מ.א.: 963231) - משטרת ישראל, צוות זירה טכנולוגית נהריה,
6. אדם חיר (מ.א.: 1903504) - משטרת ישראל, צ 2 תפקידים מיוחד ירושלים, מפלג תפקידים מיוחדים, מגרש הרוסים, ירושלים
7. שלמי לגרסי (מ.א.: 1187061) - משטרת ישראל, מודיעין ובילוש נהריה חוף, שדרות בן צבי 5 נהריה
10. זאב סגל (מ.א.: 908301) - משטרת ישראל, זיהוי פלילי צוות 1 חוף, חיפה
11. חוות דעת מומחה - סמים באמצעות אנה רומנקו מעבדה אנליטית צמון ת. נצרת.
12. יעקב בן טלס (מ.א.: 745083) - משטרת ישראל, מודיעין ובילוש נהריה חוף, שדרות בן צבי 5 נהריה
13. יורם דנינו (מ.א.: 967067) - משטרת ישראל, מודיעין ובילוש נהריה חוף, שדרות בן צבי 5 נהריה
14. איתמר ביטון (מ.א.: 1061977) - משטרת ישראל, מודיעין ובילוש נהריה חוף, שדרות בן צבי 5 נהריה
15. סער כנפי (מ.א.: 1068527) - משטרת ישראל, צוות זירה טכנולוגית נהריה,
16. דרור רוזן (מ.א.: 974568) - משטרת ישראל, מודיעין ובילוש נהריה חוף, שדרות בן צבי 5 נהריה
17. ירון סבג (מ.א.: 1062421) - משטרת ישראל, מודיעין ובילוש נהריה חוף, שדרות בן צבי 5 נהריה
18. מוצג - סמים
19. מוצג - כלי הכנה שנתפסו
20. ת.נ.צ. (באמצעות מגיד טמורי מעבדה אנליטית נצרת)

פקד אימן טאלח, עוזי
תובנות מכח מינוי מפכ"ל

י"ז ניסן תשע"ז
13 אפריל 2017

הודעות לבית משפט

* בהתאם לסעיפים 15 ו 15א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982, מודיעה המאשימה כי ישנה אפשרות שהתביעה תעתור למאסר בפועל בנוגע לנאשם.

הודעות לנאשם

* הנאשם יכול שימונה לו סניגור ציבורי אם מתקיים בו אחד התנאים לזכאות לנאשם לייצוג המגויס בסעיף 18 (א) לחוק הסנגוריה הציבורית, התשנ"ו - 1995.

13/04/2017 13:00:37